

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010193
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1521010193.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD. a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 30.06.2021 sp. zn. 1T/30/2021, na verejnom zasadnutí konanom 03. februára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. D., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 30.06.2021 sp. zn. 1T/30/2021 bol obžalovaný A. D. uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 26.08.2020 v čase asi o 01:45 h v Bratislave na C. ulici smerom k W. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, ev. č. MA-XXXCR spôsobom, ktorý mohol ohroziť bezpečnosť cestnej premávky, nakoľko na vozidle odstával roh zadného nárazníka a preto bol kontrolovaný hliadkou policajného zboru, pričom počas kontroly po poučení dobrovoľne vydal podľa § 89 ods. 1 Tr. por. 1 ks zatavenú injekčnú striekačku s obsahom ružovo-hnedého kryštalického materiálu, po čom bol obmedzený na osobnej slobode, následne pri umiestnení do miestnosti pre predvedené a zaistené osoby na OO PZ Petržalka - Sever po poučení dobrovoľne vydal podľa § 89 ods. 1 Tr. por. plastové vrecko, ktoré obsahovalo 1 ks ružovú tabletku v tvare mužskej hlavy na jednej strane a na opačnej strane deliacu ryhu, pričom následným kriminalisticko-expertíznym skúmaním bolo zistené, že 1 ks zatavenej injekčnej striekačky obsahoval ružovo-hnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 1574 mg, s priemernou koncentráciou 53,7% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 845 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 21 obvykle jednorazovým dávkam drogy na použitie, spôsobilých po aplikácii ovplyvniť ľudskú psychiku a 1 ks ružovej tabletky s hmotnosťou 397 mg obsahujúcu účinnú látku 3,4 - metyléndioxymetamfetamín (MDMA), s priemernou koncentráciou 37,4%, s obsahom 149 mg absolútneho MD hmotnostných, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy na použitie, spôsobilej po aplikácii ovplyvniť ľudskú psychiku, ktoré prechovával bez príslušného oprávnenia, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a MDMA je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, pričom obvinený A. D. takto konal napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený rozsudkom Krajinského súdu Eisenstadt sp. zn. 15 Hv 26/17z - 65, zo dňa 05.09.2017, právoplatným dňa 05.09.2017, v bode A./I./a.: za zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad, ods. 4 č. 3 SMG (Spolkový zákon o omamných látkach, psychotropných látkach a látkach na výrobu drog), v bode A./I./b.: za zločin obchodovania s

omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 štvrtý a piaty prípad, ods. 4 č. 3 SMG v spojení s § 15 StGB (Trestného zákona) a v bode A./II.: za zločin nedovoleného zaobchádzania s omamnými látkami podľa 27 ods. 1 č. 1 prvý a druhý prípad, ods. 2 SMG, spočívajúce v tom, že proti predpisom vo viacerých útokoch doviezol zo Slovenska, z a do Rakúska omamnú látku (metamfetamín), I./ s ohľadom na množstvo dvadsaťpäť násobok prekračujúce hraničné množstvo (§28b SMG), a to piko so stupňom čistoty v priemere 70% metamfetamínhydrochloridu, a) celkom 600 gramov brutto vo vedomej chcenej spolupráci s inou osobou (K.L.), ako spolupáchateľkou (§ 12 StGB) v čase od začiatku augusta 2016 do 27. marca 2017, b) prenechal a pokúsil sa prenechať (bod 1), resp. ponúknuť iným (bod 2), a to 1) v období január 2016 do 27. marca 2017 celkom 1102,50 gramov brutto osobám Z.K., R.B., M.J., L.I., D.E., B.T., D.R., Z.Y., J.J., utajenej vyšetrovatelke a istej Sevgi, 2) dňa 07. marca 2017 40 gramov brutto utajenej vyšetrovatelke za kúpnu cenu 2 000,- Eur, II./ v nezistenom období získal a mal v držbe výlučne pre osobnú potrebu.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, písm. n/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Napokon podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a to písomným podaním urobeným prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný konštatoval, že vzhľadom na povahu skutku, spôsob jeho vykonania, mieru jeho závažnosti, spôsobené následky a jeho osobu a správanie po spáchaní skutku nie je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov adekvátne. Na to, aby bol dosiahnutý účel trestu, ktorým je jednak náprava páchatel'a a súčasne ochrana spoločnosti pred protiprávnym konaním, postačí v jeho prípade aj trest odňatia slobody kratšieho trvania. Obžalovaný ďalej zdôraznil, že skutok oľutoval a zobral si z neho poučenie pre svoj ďalší život a urobil vyhlásenie o vine pred súdom. V tomto smere obžalovaný dodal, že ho nie je možné považovať za nebezpečný a rizikovým subjekt a v prípade, ak mu bude uložený trest odňatia slobody kratšieho trvania, tak tým nedôjde k ohrozeniu spoločnosti. Má záujem o nápravu, a preto vníma ako potrebné aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré mu bolo uložené a nijako proti nemu nenamieta. Rovnako tak vníma ako adekvátnu formu sankcie aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky, ktorý mu bol uložený. Na tomto základe je podľa obžalovaného daný dôvod na zrušenie rozsudku v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por., a to v časti, v ktorej mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Preto navrhoval, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný A. D., jeho obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 14.09.2021, sp. zn. OT/148/2021 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 11.10.2021, sp. zn. OT/162/2021, ako aj čítaním aktualizovaného odpisu registra trestov obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa pridŕžoval dôvodov uvedených v podanom odvolaní a ďalej poukázal na rodinné pomery obžalovaného, ktorý má maloleté deti a vyživovaciu povinnosť. Na záver uviedol, že výmeru trestu ponechával na spravodlivé a zákonné rozhodnutie odvolacieho súdu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný A. D. na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje predmetnú trestnú činnosť, chce prijať liečbu a chce sa aj napraviť a to najmä kvôli svojim deťom, ktoré miluje.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného A.a D. nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd už nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku a ani výrok o ochrannom opatrení.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní konanom 30.06.2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudca okresného súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, ako aj o dôsledkoch vyhlásenia o vine v súlade s § 257 ods. 5 až 8 Tr. por. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 5 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému A.ovi D. bol v predmetnej trestnej veci uložený primeraný a spravodlivý trest, vrátane jeho výmery.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

V posudzovanej veci prvostupňový súd zistil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, keď u obžalovaného A.a D. ustálil dve poľahčujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) ako i napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n/ Tr. zák.) a súčasne nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností upravených v § 37 Tr. zák. (na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 15 Hv 26/17z - 65, zo dňa 05.09.2017 nebolo možné prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. z dôvodu upraveného v § 38 ods. 1 Tr. zák., nakoľko týmto odsúdením bol naplnený zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty stíhaného obzvlášť závažného zločinu). V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že so zreteľom na prvú právnu vetu stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 (publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č. 44), by bolo možné vysloviť určité výhrady k ustáleniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., avšak vzhľadom na to, že odvolanie podal iba obžalovaný, neprichádzala do úvahy akákoľvek zmena napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného (§ 322 ods. 3 Tr. por.), preto sa správnosťou alebo nesprávnosťou takto ustálenej poľahčujúcej okolnosti odvolací súd ďalej nezaoberal a v rámci svojej prieskumnej povinnosti vychádzal z ustálených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zistených súdom prvého stupňa a ich vzájomného pomeru.

Za danej situácie sa v dôsledku aplikácie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. znižovala horná hranica trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. (10 rokov až 15 rokov) o jednu tretinu, t. j. o 20 mesiacov. Výsledné rozpätie trestnej sadzby, z ktorej bolo možné vychádzať pri určovaní výmery trestu odňatia slobody, tak predstavovalo 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Pri takto ustálenej trestnej sadzby však súd prvého stupňa zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a pri ukladaní trestu použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a to na základe analógie (čo prvostupňový súd vo výroku o treste opomenul uviesť) v súlade so závermi, ktoré vyslovilo trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR v štvrtej právnej vete vyššie zmieneného stanoviska. Aplikácia týchto zmierňujúcich ustanovení umožňovala okresnému súdu uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v posudzovanej veci znamená, že obžalovanému nemohol byť uložený trest odňatia slobody v nižšej výmere, než je 6 rokov a 8 mesiacov. Z tohto hľadiska preto súd prvého stupňa nepochybil, ak obžalovanému na základe týchto zákonných ustanovení uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Ani krajský súd pritom nezistil žiadne také mimoriadne okolnosti prípadu alebo mimoriadne pomery páchatela, pre ktoré by vôbec mohlo prichádzať do úvahy uloženie ešte miernejšieho trestu odňatia slobody (nie kratšieho ako 5 rokov) za použitia ustanovení § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Za danej situácie je okresným súdom uložený trest primeraný, zodpovedajúci povahe a závažnosti stíhaného trestného činu, pričom s ohľadom na skutočnosti, ktoré vyšli najavo až v konaní pred odvolacím súdom a ktoré sa vzťahujú na osobu obžalovaného, by bolo možné uvažovať o tom, že ide o trest skôr mierny, ako prísny, keďže obžalovaný sa po vyhlásení napadnutého rozsudku dopustil ďalších dvoch úmyselných trestných činov. Z dokazovania doplneného na verejnom zasadnutí odvolací súd totiž zistil, že obžalovaný sa dňa 10.09.2021 dopustil skutku právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pre ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 14.09.2021 sp. zn. 0T/148/2021 a za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky. Následne dňa 09.10.2021 obžalovaný A. D. spáchal ďalší skutok právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo mu po uznaní viny bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 11.10.2021 sp. zn. 0T/162/2021 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

V osobe obžalovaného teda treba vzhliadnuť recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa rôznorodej trestnej činnosti, od páchania ktorej ho neodradili ani predchádzajúce odsudzujúce súdne rozhodnutia. Obžalovaným deklarovanú snahu po náprave tak možno považovať za značne pochybnú, keď sa iba

necele štyri mesiace po vyhlásení napadnutého rozsudku dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu a po právoplatnom odsúdení za tento trestný čin sa ani nie o mesiac opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Tvrdenie obžalovaného, že si zo spáchania stíhaného trestného činu vzal poučenie pre svoj ďalší život nezodpovedá uvedeným zisteniam. Naopak, obžalovaný A. D. zjavne neprejavil takmer žiadnu mieru sebareflexie a so zreteľom na uvedené skutočnosti možno usudzovať na to, že osoba obžalovaného neprejavuje rešpekt nielen k hodnotám a záujmom chránených Trestným zákonom, ale ani k samotným rozhodnutiam súdov.

Preto s poukazom tak na charakter skutku, ako aj osobu obžalovaného, krajský súd vyvodil, že uloženie trestu odňatia slobody v akejkoľvek nižšej výmere, než akú obžalovanému A.ovi Krškovi uložil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, nie je dôvodné, nakoľko by sa výrazným spôsobom vymykalo požiadavke na dosiahnutie účelu trestu. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je súčasne nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody v stanovenej výmere (zásada jednoty prevencie a represie). Takýto druh trestu odráža v sebe nielen uvedené protiprávne konanie obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti a v neposlednom rade prispieva k naplneniu ďalšej funkcie trestu, ktorou je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o rodinné pomery obžalovaného, ktorý má maloleté deti, krajský súd konštatuje, že nejde o žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorá by sa bežne nevyskytovala pri obdobnej trestnej činnosti u páchatelov približne rovnakého veku, ako je obžalovaný, pričom v tejto súvislosti treba zdôrazniť, že to mal byť práve obžalovaný, ktorý mal myslieť na svoju rodinu a jemu blízke osoby predtým, ako sa dopustil danej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené, požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil miernejší trest odňatia slobody, bola zjavne neopodstatnená. Vychádzajúc zo zásad pre ukladanie trestov a z použitých zákonných ustanovení, súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov rozhodne nemožno považovať za neprímerane prísny a takto uložený trest zohľadňuje aj postoj obžalovaného, ktorý v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody krajský súd konštatuje, že okresný súd nepochybil a postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri použití § 48 ods. 4 Tr. zák., keďže dospel k záveru, že v ústave na výkon trestu tohto stupňa stráženia bude náprava obžalovaného lepšie zaručená. Akékoľvek iné a pre obžalovaného nepriaznivejšie rozhodnutie v tejto otázke ani neprichádzalo do úvahy z dôvodu absencie odvolania prokurátora.

Odvolací súd tak na podklade uvedených úvah, keďže nezistil žiadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného A.a D. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.